

ת"ד 7289/12/20 - מדינת ישראל נגד בתיה עזריאל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 7289-12-20 מדינת ישראל נ' עזריאל
בפני כבוד השופטת עידית פלד

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בתיה עזריאל

הנאשמת

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום בגין עבירות של נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה בקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה; סטיה מנתיב נסיעה (נסיבות מחמירות) בניגוד לתקנה 40 לתקנות התעבורה; והתנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה וסעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

כתב האישום תוקן באופן שנמחקו המילים "נסיבות מחמירות" מהוראות החיקוק.

2. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 9/11/20 בשעה 16:57 או במועד סמוך לכך נהגה הנאשמת ברכב פרטי סקודה בכביש 65 סמוך לק"מ 4.5 לכיוון מזרח או במקום סמוך לכך; הכביש במקום אספלט תקין ויבש, דרך שאינה עירונית, כביש דו מסלולי מופרד עם מעקה בטיחות, לכיוון מזרח 2 נתיבי נסיעה, שוליים סלולים, נתיב כניסה/האטה לתחנה באורך 92.4 מטרים, ראות לילה טובה, תאורה פעלה במקום, שדה הראייה פתוח לפני כניסה לתחנה מתחילת נתיב ההאטה; הנאשמת נהגה ברכבה בקלות ראש, בכך שללא סיבה סבירה סתה מנתיב נסיעתה לימין, פגעה במעקה הבטון ומעקה הברזל בכניסה לתחנה, פגעה עם גג הרכב בעמוד פרסומת שמוצב במקום, ונעצרה על שטח ההפרדה במקום; וכתוצאה מהתאונה נחבלה הנאשמת בגופה חבלה של ממש, נגרם לה שבר בטרנום, היא אושפזה מיום 9/11/20 עד ליום 11/11/20 ונזקקה לטיפול רפואי; כמו כן, כתוצאה מהתאונה ניזוק הרכב והרכוש המתואר.

3. הנאשמת, באמצעות בא כוחה, הודתה בנהיגה במקום ובזמן, בקרות התאונה, ובחבלות שנגרמו כמפורט בכתב האישום; אך כפרה באחריותה לתאונה, וטענה כי התאונה נגרמה בעקבות גורם זר שהתערב שהוא כשל בכביש, כשל בצמיגים, כשל מכני.

4. למען שלמות התמונה יצוין, כי טענת ב"כ הנאשמת לפגם או פסול בכתב האישום נדחתה; ובהסכמת המאשימה, כאמור לעיל, נמחקו המילים "נסיבות מחמירות" מהוראות החיקוק.

5. דיון הוכחות שהיה קבוע ליום 4.4.22 נדחה; והצדדים הגיעו להסכמה דיונית, לפיה יעיד עד תביעה 1 בלבד - הבוחן, ויוותרו על העדת יתר העדים 2-7, אשר המסמכים שערכו יוגשו בהסכמה; ומועד דיון נוסף שהיה קבוע ליום 8.6.22 נדחה לבקשת העד-הבוחן.

6. בישיבה מיום 7.11.22 העיד מטעם המאשימה הבוחן-מר אריק טל, אשר הגיש דוח בוחן (ת/1), לוח תצלומים בצירוף דיסק תמונות (ת/2), סקיצה וממצאים (ת/3), מזכר שיחה עם מודיע (ת/4), והודעת נהג תחת אזהרה (ת/5); וכן הוגשו בהסכמה: דיסק סרטון התאונה בצירוף מזכר (ת/6), מסמכים רפואיים של הנאשמת (ת/7), דוח פעולה של השוטרת נילי (ת/8), ודוח פעולה של השוטר רון בצלאל (ת/9).

מטעם ההגנה הוגשו תרגום ספרות מקצועית בנושא סימני דחיפה (נ/1), ועמודים 65-66 מספר הבוחנים בנושא צלקות בכביש (נ/2); והעידה הנאשמת.

7. לאחר שמיעת הראיות, סיכמו הצדדים טיעוניהם בעל פה.

8. למחרת הדיון, ביום 8.11.22, הגישה המאשימה "הודעה לבית המשפט", כי הבוחן עדכן את המאשימה, "כי גלגלי הרכב הקדמיים נמצאים ביחידת הבוחנים וכי הם תפוסים כמוצג בתיק".

דיון והכרעה

9. בענייננו, אין מחלוקת כי הנאשמת נהגה ברכב במועד ובמקום המצוינים בכתב האישום, וכי סטתה מנתיב נסיעתה לימין, פגעה במעקה בטון ומעקה הברזל ובעמוד, וכתוצאה מהתאונה נגרמו הנזקים והחבלות כמתואר בכתב האישום; אלא שלטענת הנאשמת, היא אינה אחראית לקרות התאונה, והתאונה נגרמה בעקבות גורם זר שהתערב שהוא כשל בכביש, כשל בצמיגים, כשל מכני.

10. כעולה מהמסמכים שערך בוחן התנועה (דוח בוחן-ת/1, לוח תצלומים בצירוף דיסק תמונות-ת/2, סקיצה וממצאים- ת/3, ומזכר שיחה עם מודיע-ת/4) עולה, כי הבוחן הגיע למקום זירת התאונה בעקבות דיווח; במקום דרך שאינה עירונית, מהירות מותרת עד 90 קמ"ש, כביש 65 דו מסלולי מופרד עם מעקה בטיחות, שני נתיבי נסיעה למזרח, שול ימין ושמאל סלולים, יש נתיב כניסה/האטה לתחנת דלק באורך 92.4 מ'; כביש אספלט תקין ויבש; מזג אויר יפה

ראות יום טובה בזמן התאונה לילה ותאורה במקום; שדה הראיה של הנאשמת פתוח לפני כניסה לתחנה מתחילת נתיב האטה ממרחק של 92.4 מ'; לרכב נזק תאונתי קשה בכל חלקי הרכב, גג קרס בצד שמאל, כריות האוויר נפתחו, פגיעה בחזית הרכב ובתחתית הרכב; גלגלים אחוריים עם אויר, גלגלים קדמיים נתלשו מהרכב והצמיגים והחישוקים שבורים וקרועים, גלגל ההגה מנותק מהגלגלים, דווש בלם לא בונה לחץ, כל חזית הרכב שבורה, ויש נזילות מצינורות הבילום בחזית; שלטי התחנה והמתחם נשברו בכניסה למתחם; שברי רכב רבים במקום התאונה ממקום הפגיעה של הרכב בגדר הבטון של התעלה ועד מקום מציאתו של הרכב; סימני דחיפה בכניסה למתחם על אי התנועה המצויר ועד תחתית מעקה הבטיחות מברזל ועד גדר הבטון של התעלה; צולמו תמונות שסודרו בלוחות צילום; ועל פי מסקנות הבוחן: הרכב נסע במסלול למזרח, והרכב סטה ימינה מכיוון נסיעתו ולא נסע בנתיב ההאטה לפני הכניסה, נסע בנתיב ימין של המסלול; לפי הממצאים במקום הרכב פגע במעקה הבטון ומעקה הברזל בכניסה לתחנה והמשיך במסלול לתוך שטח התחנה, לאחר הפגיעה בגדרות הרכב פגע עם גג הרכב בעמוד הפרסומת, הרכב נעצר על גלגליו בכניסה לתחנה ועל שטח ההפרדה במקום; לפי סימני הדחיפה במקום הרכב היה בהחלקה/איבוד אחיזה לפני הפגיעה בגדרות; לפי סרטון הוידאו של התאונה לא היה רכב אחר המעורב בתאונה או קרוב לרכב בזמן הסטייה שלו; ולפי מסקנת הבוחן תקינות הרכב לא היה הגורם לתאונה.

בעדותו בבית המשפט העיד הבוחן, כי לאחר שעבר שוב על חומר החקירה **הוא אינו יכול לשייך את סימני הדחיפה שמצא לתאונה עצמה, וביטל את סעיף 14 במסקנות דוח הבוחן:** "אף על פי שיש שם סימני דחיפה של צמיגים לפני מקום התאונה, גם לא יכולתי לקבוע שהם שייכים לתאונה עצמה, אני לא יכול, לא ראיתי שום סימנים של החלקה של הרכב, לא לפי סרטון הוידאו. ... עברתי על התיק שוב לפני ההופעה ולא ראיתי שום אפשרות לשייך את סימני הדחיפה האלה לתאונה. נכון שזה רשום במסקנות אך כשעברתי שוב על חומר החקירה אני לא רואה שום אפשרות שאני יכול לשייך את הסימנים האלה לתאונה. ... כמו שאמרתי, אחרי שעברתי על התיק שוב אני לא רואה את האפשרות לשייך את סימני הדחיפה האלה לתאונה" (עמוד 5 שורות 32-30, עמוד 6 שורות 17-5 לפרוטוקול דיון 7.11.22); ובהמשך "כמו אמרתי, כמו שעברתי שוב על התיק אני לא יכול לשייך את סימני הדחיפה שמצאתי לתאונה עצמה, בנוסף כמו שרואים בסרטון האוטו בסטייה, לא נראה שהוא מאבד אחיזה כלשהי, אלא פשוט סטייה ימינה עד לפגיעה במעקה." (עמוד 8 שורות 15-13). וראו גם בעמוד 10 שורות 5-32, ובעמוד 13 שורה 15.

הבוחן העיד, כי **לא היה רכב אחר קרוב בזמן הסטייה:** "רכב קרוב זה עניין של מטרים בודדים, רכב שממש יכול להפריע בדרך." (עמוד 7 שורות 10-9); ובאשר לרכב שנראה בסרטון נוסע מאחורי רכב הנאשמת "הרכב האחר לא מפריע לנאשמת, ... רכב שמפריע זה מהצד - או מצד ימין או מצד שמאל או מהחזית. אני לא יכול להבין איך רכב מאחור יכול לגרום לסטייה." (עמוד 7 שורות 30-21).

הבוחן נשאל האם בדק אם יש מפגע, והשיב כי **לא מצא במקום התאונה שום סיבה לסטייה:** "הייתי שם ולא מצאתי בנתיב ההאטה או בכביש שום דבר שמפריע, כמו שרשום פה בסקיצה שלי נתיב ההאטה יש לו מרחק מסויים שמדדתי עם הגלגלת ולשם כך הלכתי על הנתיב ברגל פיזית. ... לא צילמתי את נתיב ההאטה כי לא נראה לי שבמצלמה הפשוטה שהיתה לי אפשר לצלם בתאורה כזו. אם הייתי מוצא משהו הייתי מתייחס אליו." (עמוד 8 שורות 25-18); והבוחן שלל הימצאות של כתם שמן: "כמו שאמרתי, בשביל למדוד את נתיב ההאטה הלכתי ברגל עם הגלגלת ואם הייתי רואה משהו חריג בכביש הייתי רואה אותו בנוסף. אפשר לראות ועוד איך כתם שמן. בין זמן התאונה ועד זמן שאני הגעתי ועבדתי במקום, ומדובר בכביש 65 שהוא כביש עמוס, כל רכבי ההצלה שהגיעו למקום היו עולים על כתם השמן, היינו

רואים שם התראות והודעות על כתם שמן. (עמוד 8 שורות 29-33). ובהמשך עדות הבוחן: "דבר ראשון כשני מגיע לזירת תאונה אני מצלם את מה שאני מוצא. הלכתי גם 100 מ' אחורה ממקום התאונה. לא מצאתי דבר שאני יכול לומר ששייך לתאונה. אז אני לא יכול לצלם כלום כי אני לא מתייחס למה שלא מצאתי. אני מצלם ומתייחס למה שכן מצאתי. אם הלכתי 100 מ' אחורה ממקום התאונה ולא מצאתי שום דבר שיכול להדליק לי נורה אדומה, לא כתם שמן ולא אבני כורכר בצורה שמפריעה לתנועה, לא חפץ על הכביש, לא תקלה באספלט ואם הייתי מוצא הייתי מתייחס לכך ולכן התמונות בהתאם לזירת התאונה. מה שמצאתי זה מה שצילמתי." (עמוד 11 שורות 20-26); "חריץ אמור להפריע לרכב או תקלה בתשתית שאמורה להפריע לרכב ולאבד שליטה ברכב הייתי כמובן רואה. חריץ שאמור להפריע לרכב בתנועה הייתי רואה." (עמוד 12 שורות 1-2).

ולפי עדות הבוחן בפני, "לא מצאתי במקום התאונה שום סיבה לסטייה, הכביש דו מסלולי, דו נתיבי, שדה ראייה מצויין במקום, לא רואה שום סיבה לסטייה כזו." (עמוד 6 שורות 21-23); "ולא ראיתי שום בעיה מכנית, או טכנית, לא ברכב ולא בתשתית." (עמוד 9 שורות 7-8); "אין מאה אחוז אין מה לעשות. בתאונה זו מכל מה שמצאתי במקום לא מצאתי דברים אחרים ולא מצאתי כשל לפני התאונה ולא מצאתי סימנים לסטייה מוזרה בזמן התאונה." (עמוד 12 שורות 24-25).

באשר לתקינות הרכב - ב"כ הנאשמת עימת את הבוחן עם גרסת הנאשמת בחקירתה לפיה הרגישה משיכה מהגלגלים, והבוחן אישר כי מסרה בהודעתה: "שהגלגלים האחוריים מושכים אותי";

והעיד, כי "אי אפשר היה לבדוק את הרכב. הרכב היה מרוסק לחלוטין. הצמיגים, גם המפורקים והשבורים, נראים כצמיגים שהיו תקינים. זה לא רשום. רואים בתמונות. בנוסף לא עלתה שום טענה על תקינות הרכב. גם לפי סרטון הוידאו לא רואים שום תקלה ברכב, ברגע שהיה פיצוץ בגלגל אחורי כלשהו, הרכב לא סטה אלא מתחיל לאבד שליטה ימינה ושמאלה ולא סטייה אחידה. ברגע שהיה קורה משהו עם צמיג שמאבד אוויר גם בסרטון היינו יכולים לראות את זה. ראיתי כבר סרטונים עם צמיג שמאבד אוויר והחישוק שפוגע בכביש יוצאים ניצוצות ואלא אם כן יש צמיד שהוא יכול לנסוע גם בלי אוויר. ברכבי יוקרה שמים את זה. בתיק זה לא בדקתי את הצמיגים, לא תפסתי את הצמיגים כי לא עלתה טענה כזו. בדיקה הכוונה לבדיקה פיזית ולא בדיקה ויזואלית במקום התאונה. גם לפי סרטון הוידאו לא ראיתי שום צורך בתפיסה של צמיגים וכל הנזק שראיתי ברכב הוא נזק תאונתי. לא ראיתי שום צורך בבדיקה ממשית של תקינות הרכב." (עמוד 9 שורות 10 - 21); וכשעומת הבוחן עם העובדה שהנאשמת בחקירתה מסרה כי "כשפניתי ימינה לתחנה הרגשתי שהגלגלים האחוריים שלי מושכים אותי" (שורות 4-5 להודעת נהג ת/5), השיב הבוחן: "כמו שאמרתי מקודם, ברגע שיש תקלה בחלק האחורי של הרכב, אם זה תקלה בצמיגים או בגלגלים, הרכב לא ימשיך, לא יסטה אחיד מנתיב הנסיעה שלו אלא יזגזג ולכן הטענה לא מתיישבת עם מה שרואים בסרטון." (עמוד 9 שורות 26-28); וכשעומת עם הטענה שהדברים אינם כתובים בדו"ח הבוחן, השיב: "מפנה לסעיף 14 ח' שהרכב סטה ימינה. ... זה לא מופיה כי לא אמור להופיע כי לא עלתה טענה, לא ראיתי שום תקלה שאני יכול להתייחס אליה. אני לא יכול להתייחס למשהו שהוא לא קיים. אתה שאלת וזו היתה התשובה שלי אבל זה לא משהו שעלה מהתאונה הספציפית ולכן לא נרשם" (עמוד 9 שורות 32-33, עמוד 10 שורות 1-4).

הבוחן אישר כי אינו יכול לשלול קריסה של מערכות הבלמים: "לפי סרטון הוידאו - קריסה של מערכות הבלמים אני לא יכול לשלול. מדובר באוטו בן שנה, רכבים שאיבדו בלמים זה דבר מאוד נדיר. בדרך כלל קורה ברכבים ישנים

מאוד. אני כבר 23 שנה בוחן, אני מכיר בערך 2 תאונות בארץ שהיה שם איבוד בלמים. זה דבר מאוד נדיר ולפי מה שרואים בסרטון לא היתה בעיה של בלמים אלא פשוט סטייה של הרכב." (עמוד 9 שורות 2-5);

וכשנשאל **לגבי חריץ שנוצר כתוצאה מכשל בצמיג**, השיב: "הייתי רואה אותו בזירה שקרובה למקום התאונה. לא הייתי צריך ללכת אחורה לראות כשל של צמיג. בכל כשל של צמיג כשיש סימן, הסימן ממשיך עד למקום התאונה. ... אם היה משהו מאחורה הייתי אמור לראות אותו ממקום התאונה ועד למקום שהוא התחיל. אלו סימנים מאוד ברורים בד"כ כפי שהראית בתמונה בתאונה האחרת, הייתי אמור ללכת עוד אחורה ולראות התחלה שלהם." (עמוד 12 שורות 4-22). הבוחן עומת עם טענת ההגנה, לפיה סימני הדחיפה שראה הם למעשה סימני חריצה שמעידים על כשל בצמיג, והשיב: "שלא מצאתי סימנים שמעידים על כשל בצמיג. סימן חריצה זו חריצה והסימן דחיפה שמצאתי זה לא סימן חריצה אלא סימן רחב. ..." (עמוד 13 שורה 32 - עמוד 14 שורה 7).

11. כאמור לעיל, מטעם המאשימה גם הוגשו בהסכמה:

סרטון המתעד את התאונה - ת/6;

מסמכים רפואיים של הנאשמת - ת/7;

דו"ח פעולה של השוטרת נילי סלגרו - ת/8, אשר ציינה בדו"ח: "הגעתי למקום שהנהגת פצועה במצב קל באמבולנס. היתה לבד ברכב והיא בעלת הרכב. נסערת אין אפשרות לדבר איתה. טלפון נהגת. ... דווח לבוחן אריק שהגיע למקום. הוזמן גרר, הרכב הפוך על הצמחיה בכניסה לתחנה תחנת דלק דור אלון כביש 65 אשר גם תחנת דלק במקום והפרלמנט כביש 65 ממערב למזרח.";

דו"ח פעולה של השוטר בצלאל רון - ת/9, אשר ציין בדו"ח: "כשהגעתי למקום כביש 65 ק"מ 4.5 לערך לכיוון כללי מזרח, הבחנתי ברכב לז. ... כשהוא פגוע בחלקו של הגג חזית הרכב לצפון וכי הוא נמצא בתוך שטח תחנת הדלק ולא מהווה הפרעה על כביש 65 צוות 511 חדרה נכח במקום והתחיל טיפול בתאונה. בנוסף אציין כי בוחן חדרה אריק הגיע למקום התאונה".

ובהודעה לבית המשפט מיום 8.11.22 הודיעה המאשימה, כי "ע"ת התביעה רס"ב אריק טל עדכן אתמול בשעות הערב את הח"מ כי גלגלי הרכב הקדמיים נמצאים ביחידת הבוחנים וכי הם תפוסים כמוצג בתיק."

12. עדות הנאשמת -

גרסתה של הנאשמת נגבתה ביום 17.11.20 בחקירתה תחת אזהרה בתחנת המשטרה, והודעתה במשטרה הוגשה וסומנה ת/5. בחקירתה מסרה הנאשמת כי "ביום שני בתאריך 09.11.2020 חזרתי מהעבודה בערך בשעה שאחרי 16.30. אולי בערך בשעה 16.45 ונהגתי לבד ברכב הנ"ל. בנהיגה חגרתי חגורת בטיחות. נסעתי בכביש 65 לכיוון כללי עפולה. נסעתי בנתיב ימני. היה רכב הרבה לפני התחנה ויצאתי לעקיפה. עקפתי אותו ופניתי ימינה לתחנת הדלק. כשפניתי ימינה לתחנה הרגשתי שהגלגלים האחוריים שלי מושכים אותי. עבר לי בראש מחשבה ופשוט ראיתי מסך שחור. אני מתועררת כשאני רואה את כריות האוויר פתוחות ויש עשן באוטו. אני מחפשת את הטלפון בצורה מטורפת ואז אני מבינה שיש עשן ויכול להיות שיש אש באוטו. אני מנסה לצאת ואני לא יכולה, החגורה נפתחה אבל הדלת הייתה תקועה.

הייתי כלואה שם וחשבתי שאני עומדת להישרף. הסתכלתי מסביב וראיתי שאנשים מגיעים, הם פרצו את הדלת, הזמינו מכבי אש והוציאו אותי. אחרי זה אמבולנס לקח אותי לביה"ח. ... היה אור יום וראו רגיל. בין ערביים. ... אוטו חדש, הכל היה תקין. הרכב מטופל במוסך מורשה. ... ריק. לא היו רכבים. עקפתי רכב אחד, כל הכביש היה ריק. ... אני רק זוכרת שהרכב סיבסב והחלק האחורי נמשך הצידה. החזית הופנתה ימינה והחלק האחורי פנה שמאל. ... הרכב אוטומטי. לא זוכרת מהירות. ... אני זוכרת שאני פניתי ושהחלק האחורי של הרכב מחליק. ; והנהגת שללה שנרדמה בנהיגה, ולא היתה בהשפעת סמים, אלכוהול או תרופות (שורות 21-26), או שהרכב התנהג בצורה שקשה לשלוט בו לפני התאונה (שורות 36-37).

הנאשמת בעדותה בבית המשפט העידה, כי "חזרי מהעבודה בשעה ארבע וחצי רבע לחמש. פניתי שמאלה לכיוון כביש 65. הייתי בדרך להורים שלי. ואז נסעתי. עקפתי רכב. יצאתי לעקיפה וחזרתי. רציתי לפנות ימינה לתחנת דלק. כשפניתי ימינה הרגשתי שהגלגלים של הרכב, שהרכב מושך אותי - האחורה שלו הולך שמאלה. ואז איבדתי הכרה והתעוררתי כבר אחרי התאונה. הייתי כלואה בתוך האוטו. ניסיתי לצאת ולא הצלחתי. הורדתי את החגורה וחיפשתי את הטלפון כדי להתקשר וראיתי שיוצא עשן מהאוטו. לא הצלחתי לפתוח את הדלת וחשבתי שאני תיכף נשרפת בפנים (בוכה). אנשים חילצו אותי ואז פינו אותי לביה"ח. זה ארוע בשבילי מאד טראומטי וקשה לי לדבר עליו." (עמוד 15 שורות 15-23); וכשנשאלה מה סיפורה לבוחן בחקירה, השיבה: "מה שסיפרתי לכם. הוא שאל אותי ואמרתי לו שנסעתי, עקפתי, פניתי ימינה אחרי העקיפה לתחנת הדלק, והרגשתי שהגלגלים מאחורה מושכים אותי, ואיבדתי את ההכרה. כשהתעוררתי כבר הייתי אחרי התאונה. זהו ופינו אותי לבי"ח ושם התחלתי תהליך שיקום." (עמוד 15 שורות 25-27).

בחקירתה הנגדית העידה הנאשמת כי: "זה היה אוטו חדש. לא חדש, כלומר, הוא היה שנה, שנה ומשהו על הכביש. סקודה מסוג פביה. ... לא יודעת מבחינה מכאנית מה היה. אני לא מכונאית. הייתי מניעה את האוטו ונוסעת. ... ברגיל הייתי עולה לאוטו, מניעה ונוסעת. ... הרכב טופל במוסך שקניתי אותו, מוסך של סקודה בעפולה. ... אחרי שיצאתי לעקיפה ופניתי ימינה לא היו לי רכבים בכביש, חוץ מהרכב הזה שעקפתי לא היו רכבים. לא שזכור לי. ... שהשוטר הטיח בפניי את אני מראה לך סרטון ואומר לך ש, קיבלתי התקף חרדה קשה מאד ובקושי יכולתי לתקשר, את יכולה לראות שהשאלות שלו נגמרו, הייתי במצב רוח נסער. אני אומרת את זה בנימה של כעס כי לא הרגשתי שהיתה שם רגישות מבחינת המשטרה בנושא הזה, כיוון שהוא רואה אותי מול הפנים חוטפת התקף חרדה לא מצליחה לנשום ולדבר. ... רציתי לברוח. ... אחרי העקיפה פניתי ימינה לתחנת הדלק, וכשפניתי ימינה הרגשתי את האוטו נמשך עם הגלגלים מאחורה, איבדתי את ההכרה וקמתי כלואה בתוך האוטו. זה מה שעניתי לחוקר, את יכולה להסתכל בחקירה. ... אני לא מומחית. אני לא מבינה ואני לא יודעת. אני משתפת אתכם פה בביהמ"ש במה שהרגשתי מהחווייה האישית שלי שעברתי. אני לא יודעת לפענח דברים כאלה. ... כמה דקות לפני שיצאתי לעקיפה וכו'? לא. לא הרגשתי משהו. רק ברגע של הפניה ימינה הרגשתי את המשיכה ואת כל הגוף שלי נמשך. ... לא זוכרת מה אמרתי. נסעתי בנתיב ימני, יצאתי לעקיפה, סיימתי עקיפה ובאתי לפנות ימינה. זה המסלול שאני זוכרת. ... הסברתי, שפניתי ימינה אז הרגשתי שהחלק האחורי נמשך שמאלה." (עמוד 15 שורה 30 - עמוד 17 שורה 13).

התרשמתי, כי הנאשמת מסרה את עדותה בפני כפי שחוותה את האירוע; ועדותה בבית המשפט עלתה בקנה אחד עם העדות שמסרה במשטרה, ולא נסתרה בחקירה נגדית.

13. לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, אני סבורה כי לא הוכחה אשמתה של הנאשמת מעבר לספק סביר ועל כן יש לזכותה מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

14. כאמור לעיל, בענייננו, הנאשמת הודתה באמור בכתב האישום בכל הנוגע לאופן התרחשות התאונה ותוצאותיה, אולם טענה כי התאונה נגרמה בעקבות גורם זר שהתערב שהוא כשל בכביש, כשל בצמיגים, כשל מכני.

הבוחן תיעד את העובדות כפי שבחן אותן במקום האירוע, ונחה דעתי כי מדובר בעד ניטרלי ונטול פניות, אשר עדותו נשענה על ממצאים ממקום התאונה. הבוחן תיאר את הפעולות שביצע בחקירת התאונה, ואת אופן הסקת מסקנותיו, ולא היסס לתקן את חוות דעתו מקום שלא ניתן לקבוע ממצא חד משמעי לגבי סימני הדחיפה, ולא היסס לומר מקום לא ניתן לקבוע ממצאים חד משמעיים לגבי מערכת הבלמים, והוא נתן הסברים מפורטים לכל אשר נשאל.

עם זאת, אני סבורה כי סוגיית תקינות הרכב לא קיבלה מענה מספק בעבודת הבוחן במקרה זה; ועל אף שטענה זו עלתה בחקירת הנאשמת בהודעתה במשטרה, כפי שגם אישר הבוחן בעדותו, הבוחן לא בדק את תקינות הרכב, ולא בדק את הצמיגים; וטענתו כי "אי אפשר היה לבדוק את הרכב. הרכב היה מרוסק לחלוטין. הצמיגים, גם המפורקים והשבורים, נראים כצמיגים היו תקינים" לא נרשמה בדו"ח הבוחן (עמוד 9 שורות 9-13); וגם שלילתו של הבוחן את גרסת הנאשמת באשר לתקלה בגלגלים האחוריים לא קיבלה כל ביטוי בדו"ח הבוחן (עמוד 10 שורות 1-4); ובניגוד לטענתו של הבוחן בעדותו כי "לא תפסתי את הצמיגים" ו"לא ראיתי שום צורך בתפיסה של צמיגים", לאחר הדיון עדכן הבוחן את המאשימה כי גלגלי הרכב הקדמיים נתפסו כמוצג בתיק, ולא הוגש טופס/מזכר אודות התפיסה, והצמיגים לא נבדקו; ונראה כי החקירה בעניין זה אינה מספקת ואינה ממצה.

אמנם נקבע, כי "כידוע, מחדלי חקירה כשלעצמם אינם מספיקים לשם זיכוי נאשם. על מנת לבסס ספק סביר ולהביא לזיכוי של המערער נדרש מחדל מהותי המקפח את הגנתו והיורד לשורש העניין" (ע"פ 7162/19 דוד ראש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.01.2021)); ו"הקביעה כי התקיימו מחדלי חקירה בעניינו של פלוני אינה מביאה באופן אוטומטי לזיכוי. בכל מקרה ומקרה מעריך בית המשפט באופן פרטני את השפעתם והשלכותיהם של מחדלי החקירה." (ע"פ 2842/10 נוי קלדרון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.01.2012)).

אך אני סבורה, כי במקרה זה, החסר בבדיקות הבוחן עולה כדי מחדל מהותי, המקפח את הגנת הנאשמת, ויורד לשורש העניין; ומבלי שהבוחן הציג את הנתונים שהביאו אותו למסקנה, לא די בקביעה הכללית שלא היתה כל תקלה ברכב; ונוכח גרסת הנהגת בחקירתה, בהיעדר ממצאים קונקרטיים בדבר בדיקת תקינות הרכב, לא ניתן לקבוע במקרה זה, מעבר לכל ספק סביר, שהנאשמת התרשלה בנהיגתה וסטתה מנתיב נסיעתה ללא סיבה סבירה; ובשקלול כל הראיות והמחדלים בתיק זה, לא הונחה תשתית ראייתית מספקת שיש בה כדי לסתור את גרסת הנאשמת ולהוכחת אשמתה מעבר לספק סביר.

15. אשר על כן, הנני מורה על זיכוי של הנאשמת, מחמת ספק סביר, מהעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' כסלו תשפ"ג, 28 נובמבר 2022, במעמד הצדדים